

Prolog

Daniel Hůlka

Kdo cizí zradou přišel o eden,
své srdce v pomstě utopí.
Kdo jako já byl podveden,
pochopí.

Jak hledět má sám sobě do očí,
kdo upsal duši odvetám?
Síť pochyb, co mě zaskočí,
rozplétám.

Snad mám to právo zvednout zbraň
a o svou čest se prát.
Co má se stát, se tedy staň,
buď vítězství či pád.